

nedoslednostij je dosti, tako skoraj vedno v sredi in na konci besedi v namesto l, končnico uv ali ev za il in el, n. pr. odgovoruv, sazhev, satajuv, pernefsuv, pregrehuv itd. V mnogih besedah namesto i piše y, n. pr. Ony, le-ty, bily, nyva, trykrat, islyla, spomynu, pyti itd. Predloge s, z, k in v piše sedaj tako, sedaj zopet z opuščajem, n. pr. s'shovzham, v'oblakih, k'njim, s Jesufam; za končnico srednjega spola o piše skoraj vedno u, n. pr. sa vuhu (byli), bilú snalu dragú prodati, enu dobru delu, refnizhnu; dalje mu rabi člen, kmalu piše iga, potem zopet ega, n. pr. le-tiga pravizhnega. V mestniku pa piše včasih tudi i, n. pr. v'templi, po zelim Svejti; vevnik glagola gledati piše ględaj, ględajte; razločuje čveteri e, piše é. è ę in ę, n. pr.: na défnsizi, med ufěmi, těrft, vejm, Nęba, trydęšet Jęsufa, kęr, kęteri vejdvov, (vedel) sazhev, imęli, frębėrnikov; od nom. kri ali krv ima gen. kryvi in instr. nad kryvjo in še mnogo drugih posebnosti, pa tudi nepravilnosti.

Knjižica je poslovenjena po latinskem izvorniku in sicer po misalu, ker ima vselej, kadar se začenja nov oddelek, spredaj ravno take rudeče črke, kakor stoje navadno v misalu. Poslovenjena je bila knjižica za take župnije, kjer je bila navada, da so duhovniki, ali če teh ni bilo dosti, drugi možje ali fantje v cerkvi peli pasijon ali trpljenje v slovenskem jeziku, kar je bil morebiti še majhen ostanek nekdanje slovanske liturgije na Krasu. —č.

G. Andrej Bella je Gregorčičeve „Tri lipe“ prevel na slovaški jezik. Mera v prevodu je druga, nego v izvorni pesni, to pa za tega delj, ker Slovaki ne razbijo jambov ampak le trohaje. G. Andrej Bella je v slovaški literaturi dobro znan pesnik. Mnogo njegovih pesnij je bilo objavljenih v slovaškem „Orlu“, v „Pohladyb“ in drugih časnikih. Leta 1880. je izdal nekaj svojih pesnij z napisom: „Piesne Andreja Bellu. Budapest 1880. Kako ceni slovaški svet tega svojega pesnika, najboljši je dokaz ta, da so se njegove pesni do zadnjega izvoda (knjiga se je tiskala v 400 izvodih) razpečale v štirih tednih, kar je gotovo nenadno v Slovakah. Zanimljivo je tudi to, da so neki krogi njegove pesni ravno tako kritizirali, kakor našega Gregorčiča, kajti tudi g. Bella je duhovnik, vojaški pastor. Pesnik posnema posebno narodno pesen; zato so se pa tudi njegove pesni tako priljubile Slovakom, da že nekatere prepevajo. „Ruch“ omenjajoč te pesni piše tako (1880 št. 19): „Ma talent i vkus basnicky — necht ma i dosti odvachy bráti se svou cestou.“ — G. Bella, ki je zadnje čase bival v Gradci, prestavljen je zdaj v Prago. V Gradci je mnogo občeval z ondotnimi Slovenci. Preložil je ta čas na slovaški jezik Jurčičevega „Sosedovega sina“, „Pravdo med bratoma“, a zdaj se hoče lotiti še „Desetega brata“. A. H.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji: za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld., za dijake po 4 gld. na leto.

Založniki: dr. I. Tavčar in drugovi. — Za uredništvo odgovoren: **Fr. Levec**.
Uredništvo: v Novih ulicah 5. — **Upravništvo**: na Marije Terezije cesti 5.

Tiska „Národná Tiskarna“ v Ljubljani.